

Šokující info: Jak moc mrtvý je virus? VŠECHNA TVRZENÍ O EXISTENCI VIRU VYVRÁCENA!

- CZ24 News | 14. května 2021

Rozhovor Michaela Deliasa (šéfredaktor časopisu Die Wurzel) s Dr. Stefanem Lankou.

Vyhraný proces ve věci spalničkového viru

Michael Delias: Milý Stefane, jsi molekulární biolog, mořský biolog a vědec a vyhrál jsi proces ve věci spalničkového viru vědeckou argumentací, že žádný (spalničkový) virus neexistuje. Kdy to bylo?

Stefan Lanka: Proces o spalničkový virus jsem inicioval koncem roku 2011, abych zabránil zavedení povinného očkování proti spalničkám. Soudní řízení započalo roku 2012 a protáhlo se nakonec do začátku roku 2017. Poražený žalobce nechal projít odvolací lhůtu ke Spolkovému ústavnímu soudu proti rozhodnutí Spolkového soudního dvora (BGH) z 1.12.2016, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o revizi rozsudku Vrchního zemského soudu ve Stuttgartu (OLG) z 16.2.2016.

Ke škodě obyvatelstva...

Stefan Lanka: Ke škodě obyvatelstva nevzal OLG Stuttgart mnou předloženou vědeckou argumentaci, která na základě expertíz a provedených experimentů vyvrací veškerá tvrzení o existenci spalničkového viru, v potaz. Na druhou stranu ovšem OLG ani nezamítnul žalobu z čistě formálních důvodů, jak dodnes tvrdí žalobce. OLG se ve zdůvodnění rozsudku opřel o výpověď přizvaného soudního znalce, že v žádné z předložených šesti publikací nelze najít důkaz, že virus jako takový existuje.

Virologii je soudně odňat její existenční základ

Stefan Lanka: Obzvlášť brilantní přitom je, že jedna z těch šesti předložených publikací je stěžejním podkladovým skriptem nejen pro spalničkovou virologii, ale virologii vůbec. Rozsudek OLG z 16.2.2016 potvrzený BGH tedy odnímá celé virologii, jakož i korona-hysterii, půdu pod nohama, protože všichni virologové se odvolávají právě na tuto jedinou publikaci, která ovšem dle německé jurisdikce neobsahuje žádný důkaz o existenci viru. Je tedy čas tuto jurisdikci ohledně virů uvést do praxe.

OLG Stuttgart zneprístupnil zaprotokolovanou výpověď soudního znalce ohledně oněch šesti publikací, aby jej chránil před trestním řízením kvůli křivé výpovědi na dvou místech v jeho písemném posudku.

Znalec kvůli křivé výpovědi soudně předveden

Stefan Lanka: Pod tlakem přímých otázek mladé soudkyně přiznal soudní znalec svou kardinální křivou výpověď: Oproti jeho písemné výpovědi neobsahuje oněch šest žalobcem předložených publikací ve skutečnosti žádné kontrolní pokusy, jež by mohly prokázat, že použitá metoda opravdu funguje, že výsledek není třeba zfalšován, případně „vytvořen“ jako žádoucí a cílený! Tím se staly všechny v procesním řízení předložené publikace bezcenným papírem a nemohou a ani nesmí být nadále považovány za vědecké. Neboť pravidla vědecké práce nutně požadují provádění kontrolních experimentů a jejich přesnou dokumentaci. Tvrdím, na nichž spočívá celá virologie, byl odňat jejich existenční základ hned dvakrát, totiž řízením a nálezem první instance a pak rozsudkem OLG Stuttgart. Zde odkazuji na svůj článek „Der Bundesgerichtshof lässt den Glauben an die Viren untergehen“ (Spolkový soudní dvůr umožňuje přestat věřit na viry), otištěný v časopise WissenschaftPlus (WiPlus) 2/2017, který je k nahlédnutí i online na wissenschaftplus.de.

Omyly renomovaných virologů

Michael Delias: Všude v médiích, a to zejména od vypuknutí korony, slyšíme z úst renomovaných virologů, jakými jsou dr. Drosten z Charité nebo prof. Streeck z Heinsbergu, jak označují údajně živý virus za původce všech možných nemocí.

Proč věří virologové na viry, přestože se v živých tkáňových a buněčných soustavách vůbec nevyskytují?

Stefan Lanka: Ani tito virologové netvrdí, že viry jsou živé, ale že biochemicky mrtvý virální genom (tedy virus) je infekční. Všichni virologové se shodují, že virus nemá svou látkovou výměnu a je biochemicky mrtvý. Připouštějí, že doslova všude (nejen na klikách u dveří) se nacházejí virové genové útržky¹, které nejsou infekční. V jejich očích je infekční jen celý virální genom (celý virus), ale pouhý kousek z něj (čili fragment) nikoliv. Přitom neprozradí své největší profesní tajemství, že kompletní virální genom (čili kompletní virus) nikdy nenašli.

Virologové potvrzují: Viry jsou biochemicky mrtvé!

Stefan Lanka: Nejen výše jmenovaní virologové, ale všichni virologové se shodují, že virus nemá svůj vlastní metabolismus a je biochemicky mrtvý. Jak ale může něco mrtvého vyvinout sílu proniknout do organismu vrstvami kůže, vazivem, cévními stěnami, proti proudu slizničního sekretu, a pak ještě skrz buněčné obaly (které chrání všechny buňky), tím si již nemusíme lámat hlavu, protože tento mýtus, se svou vlastní historií, už je vyvrácen.

Virologie vyvrátila sama sebe již 1951

Stefan Lanka: Co virologové přehlédli, je skutečnost, že teorie², na které staví celá biologie a medicína, a z které se vyvinuly rovněž nutně mylné teorie o infekcích, imunitě, genech a rakovině, nejen, že není správná, ale je vyvrácena. Stejně tak přehlédli, že to byla lékařská virologie, která v roce 1951 sama sebe vyvrátila. A přehlédli, že se od roku 1952 vyvinula nová idea virologie, idea virového genomu, která se ovšem zakládá na chybné interpretaci zkoumání bakterií, a nedá se aplikovat na člověka, zvíře nebo rostlinu. Viz můj článek „Fehldeutung Virus“ ([Chybná interpretace viru](#)) v časopise WitPlus 1/2020.

Michael Delias: A do kdy jsi na široce rozšířenou virovou hypotézu věřil i ty sám?

Chybně interpretované viry jsou smysluplné mini-spermie

Stefan Lanka: Věřil jsem jí až do okamžiku, kdy jsem sám izoloval a biochemicky charakterizoval jednu strukturu z moře, kterou jsem tenkrát chybně označil za NEŠKODNÝ virus. Poté jsem přišel na to, že nelze v žádném případě užívat pojmu „virus“, protože to znamená něco jako nemoc vyvolávající jed (v rámci vyvrácené buněčné teorie) produkováný tím organismem samotným.

Dnes vědí zvědaví badatelé, že z oněch struktur³, které se vytvářejí sebeorganizováním, vzniká biologický život. U bakterií se jmenují tyto struktury fágy⁴, v laboratoři ovšem vzniknou jedině tehdy, když se bakterie izolují a jejich biochemie se tak omezí. Od určitého okamžiku (v cíleném procesu metamorfózy) se promění celá bakteriální biomasa v množství naprosto stejně vystavěných malých struktur.

Tyto malé struktury mají tu funkci (jako mini-spermie) poskytnout svou nukleovou⁵ kyselinu těm organismům, které ji potřebují. Tyto cílené a smysluplné procesy byly skrze černobílé vidění buněčné patologie nahlíženy jako něco negativního a pojímány tak, že se jedná o nemoc způsobující jedy (lat. virus). Tyto malé struktury lze velmi snadno izolovat v pravém smyslu slova „izolace“, fotografovat a biochemicky zkoumat. Od roku 1952 věřili nic netušící mladí virologové (kteří ani nevěděli, že se mezitím stará virologie odporoučela, natož kvůli čemu), že viry u člověka a zvířete vypadají jako fágy (mini-spermie bakterií) a jsou stejně vystavěné.

Umírající tkáň se neproměňuje ve viry

Stefan Lanka: 1954 byla navržena technika (explicitně prezentovaná v jedné z těch šesti publikací figurujících v procesu ve věci spalničkového viru), jak dokázat domnělé viry u člověka. A to přesně stejnou cestou, jak byly prokázány fágy u bakterií. Mysleli, že když tkáň odumře, promění se ve

viry – tak jako se bakterie mění ve fágy. Zásadní rozdíl ovšem spočívá v tom, že fágy lze od počátku izolovat a fotografovat ve velkém množství a v čisté formě, vždy se stejně dlouhým a vždy stejně poskládaným kompletním genomem. Přesně toto ale není u pouze domnělých virů dodnes možné.

Zmatologové (německá slovní hříčka: Wirrologen) tedy skládají z krátkých zlomků rozpadlé tkáně a buněk smyšlený model viru, který ve skutečnosti neexistuje (rozvedeno níže).

Virologové odmítají kontrolní pokusy

Stefan Lanka: Protože virologové této sorty dodnes ignorují základní pravidla vědecké práce a odmítají provádět kontrolní pokusy, nepovšimli si, že tkáně a buňky ve zkumavce neumírají kvůli domnělému viru, ale kvůli spontánnímu vyhladovění a otravě, což pokaždé předchází zdánlivé „infekci“.

Proto také vykazují genetické testy na virus jen tělu vlastní sekvence. Jelikož test ukazuje pozitivitu pouze tehdy, když je v testovaném zkušebním vzorku dostatek genových útržků, je tím vysvětleno, proč existují i negativní výsledky. Je přeci jasné, že tělo zejména při zánětlivých procesech uvolňuje více tkáňového materiálu a tím i genových útržků, než když je zdravé, nebo když v určitých momentech uzdravování vůbec nic neuvolňuje. Stačí jen zkušební množství⁶ navýšit a již bude každý člověk, zvíře a pravděpodobně i rostlina pozitivní. Ve svém článku „Fehldeutung Virus. Teil II“ ([Chybná interpretace viru II](#)) (viz: WiPlus 2/2020) vyzývám seriózní vědce, bioinformatiky a laboranty, aby konečně provedli a zveřejnili ty kontrolní pokusy, které nikdy provedeny nebyly, nebo každopádně nejsou publikovány. Důkazy v této věci předložené OLG Stuttgart v rámci procesu byly ignorovány.

Mnozí vědci pracují nevědecky!

Michael Delias: Co si představuješ pod seriózním vědeckým přístupem, který mnohým promováním vědcům pracujícím pro průmysl chybí, kromě provádění kontrolních experimentů?

Stefan Lanka: Nejdůležitější je neustálé přezkoumávání jak svých vlastních, tak i cizích předpokladů. Právě to ale naprostá většina nedělá, protože by se tak připravili o místo. Mechanismus, který tu funguje, poznal a zveřejnil už v roce 1956 výjimečný genius Eugen Rosenstock-Huussy. Stále na něj odkazují a citují z něj, m. j. v sérii článků 1-3/2019 v časopise WiPlus, které tě, Michaeli tak oslovily, a o kterých jsi referoval v tvém článku pro Die Wurzel 04/2019.

Michael Delias: Přibývá zpráv o tom, že průmyslem financovaná věda dodává vědecké práce a statistiky, které splňují očekávání zadavatelů. Výsledkem jsou průběžně produkované zkrácené statistiky o nakažených a zemřelých na ten či onen virus, spalničkový, chřipkový, korona... Jak to, že neexistují nezávislé kontrolní instance, které by na výsledky studií a na pracovní postupy dohlížely?

Stefan Lanka: V rámci tohoto rozhovoru není prostor, abych tuto otázku zodpověděl.

Občanský dohled na vědu a politiku

Stefan Lanka: Jen tolik: V konceptu demokracie má politika a věda záruku svého fungování v tom, že zadavatel, tedy každý ručitel/občan (německá slovní hříčka: Bürge(r)) je obeznámen s tím, co se děje. To znamená, že kontroluje jak aktivity, tak jejich vykonavatele. K tomu máme velmi daleko. A v současné době si rovněž myslím, že by se to dalo zrealizovat jedině cestou jakéhosi propojení autonomně organizovaných skupin.

Ti jediná, kteří se doposud úspěšně organizují, jsou jednak ta seskupení, která své proklamované cíle zjevně zrazují a nikoliv naplňují. A pak také společnosti a sdružení zaměřené na optimalizaci zisku, které směřují k naplňování svých cílů (zjevných či skrytých) se všemi konsekvencemi a také jich dosahují. V pozitivním smyslu to zjevně pochopila firma Geox: Ta vždy založí novou dceřinou firmu, když ta stará dosáhla počtu 500 zaměstnanců. Zjevně je to ten počet lidí, u kterého je ještě možné mít přehled a důvěru jeden k druhému, a na tomto základě lze ještě pracovat symbioticky.

Na úrovni státní struktury to poznal kníže Liechtenstein a formuloval to ve své knize „Der Staat im dritten Jahrtausend“ (Stát ve třetím tisíciletí). Požaduje tam samosprávu malých struktur ve všech oblastech státu (pokud tedy možno), protože nadřazeným strukturám vždy chybí přehled a jejich správa není efektivní, a navíc vždy příliš drahá.

Michael Delias: Podle tebe jisté události v historii vědy vedly k tomu, že určité „vědecké“ spekulace byly povýšeny na vědecké skutečnosti, jako v případě prokázání existence virů, přestože zde fakticky nic prokázáno nebylo.

Stefan Lanka: Pro mě vždy bylo a nadále je důležité rozpoznat hlavní vývojové linie a mechanismy, jak a proč něco vzniklo. Domnívám se, že se mi to ve vztahu k naší „západní“ medicíně podařilo. Viz můj příspěvek „Fehldeutung Virus“ (Chybná interpretace viru) ve WiPlus 1/2020. A odkazuji v této souvislosti rovněž na příspěvek o Eugenu-Rosenstock-Huessy od Siegfrieda Mohra ve WiPlus 2/2020 pod titulem „Die Wissenschaft vom Zeitpunkt“ (Věda o okamžiku), ve kterém je jasně vytyčen význam poznání historických souvislostí.

Michael Delias: Všichni ti virologové i široká vědecká obec jsou zajedno, že virus bylo možné izolovat, i když tomu tak není, jak jsme si ukázali výše. Mohl by ses k tomu ještě jednou vrátit podrobněji?

Virologové v laboratoři zabíjejí nevědomky tkáň

Stefan Lanka: Virologové používají pojmu „izolace“ nikoliv v jeho pravém významu a stávají se podezřele nervózními, když je s tím konfrontujete. Oni rozumějí pod pojmem „izolace“ navození určitého efektu in vitro, který zároveň vykládají jako: a) infekci, b) důkaz o přítomnosti viru, c) důkaz o jeho množení, d) důkaz destruktivní síly předpokládaného viru.

Ve skutečnosti zabíjejí v laboratoři, aniž by to postřehli, tkáň a buňky - vyhladověním a otrávením, viz můj příspěvek „Fehldeutung Virus“ (Chybná interpretace viru) ve WiPlus 1/2020.

Michael Delias: Virologové věří, že se umírající tkáň a buňky kompletně proměňují ve viry. Proto označují buněčné a tkáňové umírání jako virové množení. Vidím to správně, že potom nutně každé odumírání tkáňového a buněčného materiálu vytváří domnělé viry, tedy ve skutečnosti buněčný odpad? To by přeci patřilo k přirozeným procesům vzniku a zániku v organismu.

Viry se nemohou množit

Stefan Lanka: Abych to vysvětlil, musím začít u bakterií a fágů. Metamorfózu, tedy proměnu bakterií ve fágy nelze označit za buněčné umírání, ale je to naprosto cílený a užitečný děj. Toto pozorování proměny bakterií ve fágy bylo učiněno 1954 na lidské a zvířecí tkáni: Věřilo se, že se tkáň proměňuje ve viry, pokud tyto odumřou v rámci infekčního experimentu. Ovšem všichni vědci z jiných oborů, mikrobiologové atd. nesdílejí tento pohled na věc, že by se tkáň nebo buňky, které umírají, proměňovaly ve viry. Naopak, zkoumají to odumírání, aby porozuměli, jak probíhá v těle. Označují pak ty samé procesy, které virologové chybně interpretují jako vytváření virů, pojmem programovaná buněčná smrt (apoptóza) nebo jako autofagie (recyklace). V člověku stejně jako ve zvířeti se odehrává stálý růst a zánik, tiše a nepozorovaně, přičemž se tkáň a buňky na místě rozkládají na malé části, které jsou pak v orgánech⁷ k tomu určených, např. v játrech připravovány k dalšímu využití.

Pojem viry nesmíme v budoucnu už používat. Je zavádějící, zatížený chybnými výklady a je plodem překonaného myšlení v kategoriích dobra a zla, ke kterému se uchylují lidé, kteří nejsou schopni nebo ochotni chápat komplexitu jiným způsobem.

Michael Delias: Viru, lhostejno jakému, je přisuzována samostatnost a vlastní aktivita, kterou vůbec nemá.

Virální genomy jsou čistě myšlenkový konstrukt

Stefan Lanka: Ano, celý ten koncept je chybný a nelze jej udržet ani alternativními pomocnými hypotézami. Protože virologové od 1954 věří, že se odumírající tkáň proměňuje při tzv. „infekčních pokusech“ ve virální materiál, interpretují i malé kousíčky nukleové kyseliny jako součástky jejich domnělých virů. A z těchto kousíčků nukleové kyseliny⁸ konstruují čistě na myšlenkové rovině virální genomy, které ve skutečnosti neexistují. Protože ale analytici genových sekvencí při analýze lidských chromozomů tyto údajně virální sekvence mezi sekvencemi chromozomů nacházejí, tvrdí, že více než 50 % našich chromozomů sestává z virálních genů.

Přehnaná a vymyšlená vražednost „virů“

Michael Delias: Na základě tvých dosavadních výkladů je čím dál tím srozumitelnější, proč farmaceutický průmysl, lékaři, virologové, politici a úřady připisují hypotetickým virům nebezpečnou vražednost, kterou vůbec nemají, není liž pravda?

Stefan Lanka: Ano, a činí tak i proto, že se potřebují dělat důležitými a své konání ospravedlňovat. A protože se medicína stala obrovským podnikem, který je nucen generovat zisk, tak i z toho důvodu je nutno neustále přehánět.

Na tento vývoj a na nebezpečí přehánění, které nakonec všechno a všechny zabije, poukázal Ivan Illich ve své knize „Die Nemesis der Medizin“ (Nemesis medicíny) z roku 1976. Měl jsem s ním velmi objasňující setkání v roce 1995, o kterém jsem referoval v naší první knize na téma očkování, a i v časopise WiPlus. Seamus O'Mahony napsal v roce 2019 důležitou knihu „Can Medicine be cured?“, kde z Illicha vychází a dospívá k závěru, že se medicína již nemůže z vlastních sil uzdravit, a že

působí jen víc a víc devastačně. Na mysli má přitom substanční chemickou medicínu, která se zaměřuje na potlačování symptomů. O alternativní „medicině“⁹ tvrdí, že nikdy ani neměla šanci se prosadit.

Michael Delias: Jak by sis představoval, že by bylo možné zpřístupnit veřejnosti nové vědecké pochopení virů a bakterií (které jsou samostatné organismy), ve lhůtě kratší než sto let?

Korona jako šance, jako katalyzátor změny

Stefan Lanka: Odpověď zní: Ve správnou dobu dělat ty správné věci, viz příspěvek o Rosenstock-Huessym v aktuálním vydání WiPlus 2/2020 a tamtéž můj článek „Fehldeutung Virus Teil II. Vom Anfang und Ende der Corona-Krise“ ([Chybná interpretace viru II. O začátku a konci korona-krize](#)). Tento článek je také volně ke stažení na našich stránkách [wissenschaftplus.de](#) a má potenciál rychlokurzu, který by netrval sto let (ve spojení se samotnou korona-krizí, která otřásla takřka celým lidstvem a nadále je ohrožuje). Z tohoto úhlu pohledu je korona šancí pro všechny lidi a ve všech ohledech, nejen co se týče oblastí virologie, medicíny, politiky a ekonomie.

Virová teorie kvůli odbytu

Michael Delias: Jsem přesvědčen, že farmaceutický průmysl chce udržet teorii o virech tak jak je, aby se nepřipravil o miliardové obraty (z odbytu léků a vakcín). Pro zprostředkování nového chápání virů by se musely v první řadě vytisknout a následně používat nové učebnice biologie a nová medicínská, biologická a farmakologická skripta s novým pojednáním „viru“.

Myslím, že většina lidí může pochopit jen na základě vlastní zkušenosti, že viry v běžném slova smyslu vůbec neexistují. Viry, bakterie a paraziti nejsou původci nemocí, neboť nemoc sama je jen samoléčebný proces imunitního systému a úklidová práce organismu. Ten nasbíral za desetiletí nánosy odpadu, od kterých už se nedokáže při nedostatku léčebného postění se, zdravé stravy, pohybu, slunečního svitu atd. sám očistit. Sdílíš tento názor?

Stefan Lanka: Před korunou jsem si také myslel, že změna může nastat jen pomalu a zezdola. Ovšem vlastní dynamika korony mě donutila znovu si prostudovat důležité detaily a vyjít s nimi na veřejnost. Výsledkem je článek „Fehldeutung Virus Teil II“ ([Chybná interpretace viru II](#)) (viz WiPlus 2/2020). Ten má společně s akcemi na něj navazujícími potenciál generovat reálně rychlejší skok v poznání, než jsem se domníval.

Mezi panikou a hlubším porozuměním

Stefan Lanka: Lidstvu už taky nezbyvá jiná alternativa než „sebezničení strachem a šílenstvím“ nebo jednání z „hlubšího pochopení věcí, vycházejícího z jiných, primitivním materialismem vytěšňovaných úrovní poznání, založeného na jiném chápání příčin a souvislostí“. Věřím, že většina lidí cítí fundamentální nesrovnalosti jak v souvislosti s korunou, tak obecně v medicíně a v politice. Proto prosím čtenáře do budoucna revidovat obsah pojmů jako „imunitní systém“ apod., abychom s sebou nevláčeli staré kategorie dobra a zla. Vidím význam stravování, zejména půstu – avšak v rámci fundovaného, individuálního konceptu psychosomatiky, ke kterému položil základní kámen MUDr. Hamer. Musíme se vyvarovat vytváření zase nějakého nového dogmatismu, protože do tohoto

vyvíjejícího se systému poznatků musí být ještě zapracováno mnoho „duchovních“ i „materiálních“ aspektů. Viz tvůj příspěvek v Die Wurzel 04/19.

To nejdůležitější, co jsem se naučil od jedné lékařky¹⁰, je mít stále na mysli, že naše představy mohou být už zítra překonány. Proto vždy říkám na svých přednáškách a seminářích, že tu lepší odpověď na nějakou otázku přinese vždy až budoucnost, odpověď daná v tuto chvíli je pouze druhá nejlepší. Jako lidé jsme účastníci života, a proto nám zkrátka chybí nadhled. Takže skromnost patří k vědě stejnou měrou jako stálé zpochybňování.

Viry obsažené v očkovacích látkách

Michael Delias: Milý Stefane, vraťme se k teorii viru, na které je, jak známo, založen koncept očkování. Očkovací látky, které se kupříkladu používají při spalničkách, jsou nazývány „živé“ vakcíny, i když sestávají z čehokoliv jiného, jen ne z živých virů. Co „živé“ vakcíny obsahují, a jak to, že mají simulovat viry, když viry s vlastní infekční aktivitou vůbec neexistují?

„Živé“ a „mrtvé“ očkovací látky

Stefan Lanka: Ted' rozumím, jak jsi přišel k pojmu „živé“ viry. Když v laboratoři odumře tkáň v rámci „infekčního pokusu“ na spontánní vyhledování a otravu, pak věří účastníci pokusu, že se tkáň proměnila ve viry, nebo že viry uvolňuje. Jelikož jsou výrobci vakcín (a jejich virologové) přesvědčeni, že hmota tvořená mrtvou tkání (jejich údajné viry), kterou využívají jako očkovací látku, je infekční, hovoří o „živé vakcíně“. Věří, že vakcinační virus je infekční ale oslabený.

Naproti tomu jsou části domnělých virů označovány jako „mrtvé očkovací látky“, když buď nevykazují infekčnost, nebo když je rozpadlá tkáň při infekčním pokusu ochráněna „konzervačními látkami“, např. formaldehydem před dalším rozkladem, načež se pak použije jako „inaktivovaná (mrtvá) vakcína“, třeba u polia. Co je ve skutečnosti mrtvé, je idea virů způsobujících nemoci a stejně tak idea očkování. Proto je zde rozlišování mezi „živým“ a „mrtvým“ nejen zavádějící, ale v principu chybné stejně jako celý koncept.

Michael Delias: A k tomu víme, že tento očkováný „živý“ virus se v přírodě vůbec nemůže vyskytovat, tedy s divokým původcem nemoci nemá nic společného. Správně?

Domestikace divokých původců

Stefan Lanka: Myšlenka divokého typu se nevztahuje na nějaký zvlášť agresivní virus, ale virus, který byl čerstvě vyplivnut peklem přírody a musí být nejprve „kultivováním“ v laboratoři domestikován, aby byl připraven pro vakcinování – prostě sci-fi. V této souvislosti je dobré zmínit obzvlášť vtipný, přitom ale hluboký článek od Jochena Schamala „Kleine Vampirkunde“ (Malá nauka o vampýrech) v aktuálním vydání WiPlus 2/2020.

Bagatelizování smrtících očkovacích sér

Michael Delias: To, že je složení očkovacích sér děsivé, se doneslo snad ke každému. Ale mnozí nevědí, že taková očkovací látka by u dětí znamenala zaručenou smrt, kdyby byla místo do svalu omylem vstříknuta do žíly. Jak to, že pak státní úřady označují očkovací séra jako bezpečná a neškodná, přičemž je údajně samy „ověřily“ a připustily k aplikaci.

Stefan Lanka: Trik, který zúčastněným umožňuje se z toho vyháčkovat, je prostý: Definují to množství toxických substancí jako pomocné látky (adjuvancia) vůči té vlastní medicínské látce – kterou jsou domnělé bílkoviny domnělých virů. Jedině díky této neudržitelné kličce v definici nepodléhají tyto silné jedy přísnému zákonu o léčivech.

Vakcíny jsou bez adjuvantů neúčinné

Jak neudržitelné je samo toto ochranné tvrzení, vyplývá z učebnicové věty, že vakcíny jsou bez svých pomocných látek neúčinné.

Michael Delias: Skutečný a kompletní virus se v celé odborné literatuře nevyskytuje. Jak by takový reálný, kompletní virus měl podle tebe vypadat, co se vlastností týče, abys ho považoval za zabijáka? Podobně jako borelie, které si cíleně vyhledávají hostitele?

Stefan Lanka: Kdo má nějaké ponětí o biologii, pro toho je nemyslitelné, představovat si virus jakkoliv, o to spíše jako něco vražedného. Virologové mají za předlohu fágy (bakteriofágy) pro své domnělé viry, ale to jsou mini-spermie s vlastním energetickým zásobováním a aktivitou.

Představa virologů o genomu s obalem či bez, který způsobuje nemoc, je založena na bláznivém a nebezpečném modelu biologie a života. 1858 ji v podstatě ze zoufalství postuloval Rudolf Virchow¹¹, zahrnut tehdy do kouta obrovskými dluhy a nutností zalíbit se svým mecenášům a mentorům.

Je pro mě zásadně důležité sdělit, že nepravdivá a nebezpečná jsou i veškerá tvrzení o tom, že existují bakterie způsobující nemoci. Jeden můj známý, aniž by se mi s tím svěřil, si nechal namluvit od nějakého guru z alternativní scény diagnózu boreliózy a následně se dostal díky strachu a nasazení širokospektrálních antibiotik na hranici života a smrti. Než se vymyslely viry, platily za univerzální zločince bakterie.

Konsenzus ohledně korona-viru na základě několika kliknutí myší

Michael Delias: Dospívání ke konsensu, co patří, a co nepatří k spalničkovému viru trvalo desetiletí. Jak je možné, že v případě údajně nového viru Sars-CoV-2 tato cesta ke konsensu trvala jen pár kliknutí myší? A na jakém vědeckém podkladě vůbec?

Stefan Lanka: Je to prof. Christian Drosten z Charité, který provedl revoluční změny v bioinformatice a zcela ji odloučil od laboratorní práce. Touto cestou mohl v roce 2003 v rámci paniky kvůli SARS, na jejímž vyvolání se v podstatné míře sám podílel, již dva dny poté, co měl být údajně rekonstruován genom SARS-viru, nabídnout test této fikce. Zásadně se také podílel na terorizování ve jménu prasečí chřipky i ZIKA¹², a byl pokaždé rychlejší a rychlejší...

...Drosten je rychlejší než čínský epidemiologický úřad

Stefan Lanka: Dříve než se vůbec shodli virologové čínského epidemiologického úřadu na struktuře genomu doposud pouze „předpokládaného“ viru, vyvinul již Christian D. test a již 17.1.2020 jej mohl dát k dispozici WHO. Tímto svým konáním, kdy jen párkrát kliknul myší, globalizoval do té chvíle lokální, přesto však nebezpečnou davovou hysterii, kterou vyvolal jeden očař ve Wuhanu. Viz. Můj článek „Fehldeutung Virus Teil II“ ([Chybná interpretace viru II](#)) ve WiPlus 2/2020, který je rovněž volně dostupný k šíření na našich stránkách wissenschaftplus.de.

Bioinformatikům je původ genové sekvence jedno

Stefan Lanka: Při konstrukci modelu genomů chřipkových virů se ještě postupovalo tak, že se kuřecí embrya mechanicky poškodila a chemicky otráвила, a z krátkých nukleových sekvencí odumírající tkáně se pracně a ručně vytvářel model. Dnes to dělají odpovídající programy, do kterých se zadají sekvence, které virologové deklarují jako virální. Bioinformatikům, kterým ke konstrukci fiktivních virů slouží „alignment“ (seřazování pod sebe), je jedno, odkud tyto sekvence pocházejí. Před takovýmto vývojem mimochodem varoval už 1976 Erwin Chargaff ve své knize „Das Feuer des Heraklit“ (Héraklétův oheň).

Michael Delias: Nyní v korona-virovém kontextu tedy vstoupilo do hry čistě myšlenkové konstruování „virálního genomu“.

Stefan Lanka: Při konstrukci aktuálního korona-viru (SARS-CoV-2) se zprvu používaly jen tzv. genové sekvence z plicního výplachu. Poté, co byla sekvenční data těchto kratičkých kousků namáhavě protlačena vícero programy, byl na základě těchto „sekvenčních dat“ navržen kompletní genom nového viru. Tento postup byl potvrzen a povýšen na obecně platný poté, co byla tato pracovní konstrukce s těmi „genovými sekvencemi“ z plic zopakována u tří dalších lidí.

Neudržitelný model viru s umělými genovými sekvencemi

Stefan Lanka: Za vlastní důkaz existence nového viru je považováno, když se tento „virus“ dá „kultivovat“. Za tím účelem se v laboratoři usmrcují tkáně (spontánním) vyhledováním a otrávením. A protože se k tomu přidává ještě trochu „infikovaného“ materiálu, věří zúčastnění, že se tkáň proměňuje ve viry.

Jasně, neptají se, proč na rozdíl od fágů nelze vidět a izolovat stejné miliardy virů, a získat jejich intaktní genom. Takže začnou z těch krátkých kousků genových sekvencí, které mají k dispozici, ten předpokládaný celý „genom“ rekonstruovat. Ovšem s tím, že při takovéto kultivaci zůstávají v rekonstrukci kompletního genomu obrovské mezery, které se v modelu pracně vyplňují umělými genovými sekvencemi. To je sebeklam v rámci „virologického“ sebeklamu.

Michael Delias: Proč čínští vědci tvrdí, že čínský korona-virus-2019 pochází od jedovatých hadů?

Korona-genové sekvence jsou v každém živočichu

Stefan Lanka: Tvrdí to, protože nacházejí v hadech sekvence, které se vyskytují i v korona-modelu.

Co ale zamlčují je fakt, že v každém živočichu se vyskytují ty stejné sekvence, z kterých bylo čistě myšlenkově konstruován genom korony i všech těch jiných virových genomů. To vysvětluje, proč byly pozitivně testovány i papáje. To je důležité poselství korony: Všechno a každý je pozitivní!

Michael Delias: A jak to je přesně s těmi testy na virus?

Stefan Lanka: Když se z krátkých sekvencí nukleové kyseliny, které se nacházejí v každém organismu, konstruuje něco delšího, co neexistuje, je přeci jasné, že pomocí těchto tzv. genetických prokazování virů (PCR-testy), které prokážou jen přítomnost velmi malých sekvencí, je možné testovat pozitivně všechno a každého, i strom. To není nic jiného než nebezpečná sci-fi v přímém přenosu.

Krátké DNA-sekvence se nacházejí v každém organismu, také v každém stromu nebo v papáji. Ve skutečnosti se vyskytují tyto krátké sekvence¹³ všude. Ovšem virální genom (rozuměj virus) je definován jako něco delšího, co sestává z více „genů“. Při první konstrukci lidského virálního genomu se „virologové“ orientovali podle genomu fágů. „Virus“ potřebuje logicky vícero genů, aby mohl vytvořit své údajné obalové proteiny a enzymy. PCR-metodou mohou být prokázány jen malé kousky, a ty nevypovídají (vycházíme-li z toho, že viry existují) nic o tom, zda se nejedná pouze o virové fragmenty („po nájezdu imunity“), jen o defektní nebo neškodné viry, nebo jestli není virová nálož příliš malá, aby mohla způsobit masakr. Ale vzhledem k tomu, že vůbec žádné viry nejsou, že existují pouze jako model, je to celé stejně irelevantní.

Lidské fetální sérum pro výrobu vakcín?

Michael Delias: Četl jsem, že ve vakcínách mají být obsažena séra z potracených lidských zárodků.

Stefan Lanka: Skutečnost je taková, že se dřív pro infekční pokusy získávala tkáň a séra (krev bez pevných složek) z lidských fetů. A dokážu si představit, že solventní a zcela zblblá klientela si přeje tkáň a séra tohoto druhu do svých vakcín a i jiných medicínských produktů – a podle motta „you get what you pay for“ je také dostává.

Zvířecí fetální sérum ve vakcínách

Stefan Lanka: Naproti tomu pravda je, že se všechny masově produkované očkovací látky vyrábějí pomocí dobytčích fetálních sér, z ledvinové tkáně opic či jiných zvířat.

Michael Delias: Může takové zvířecí fetální sérum vést k nějakým reakcím, když se aplikuje ve vakcínách?

Stefan Lanka: Určitá substance vede dle mých současných poznatků jen tehdy k nějaké alergické/autoimunitní reakci, když se aktem očkování vyvolá nějaký „biologický konflikt“, tedy když očkování představuje událost, která je prožívána jako existenciálně ohrožující a není v krátkém čase zpracována. K tomu doporučuji svůj příspěvek k následkům očkování a rozvoji autismu ve WiPlus 3/2016.

Očkovací látky a viry vyšlechtěné v laboratoři

Michael Delias: Čím dál víc si uvědomuji, že „virus“ a vakcína jsou to samé, obé vyšlechtěno v laboratoři. Je to tak?

Stefan Lanka: Ano, ovšem s maximálně důležitou poznámkou, že „viry“ jsou smyšlenka, a že tedy zbytky tkáně odumřelé ve zkumavce nejsou žádné „viry“, ale rozkládající se tkáň.

Ostatně odumírání a rozkladu tkání v laboratoři může být bráněno jen pár dnů, a to pouze aplikací fetálního séra. Sérum získané z dospělých lidí a zvířat nemá ten účinek.

Pro objasnění: Když jsou nějakému organismu odebrány orgány, rychle odumřou a začínají se rozkládat, i když se zmrazí. Když odebereme orgánům jejich tkáň ke studiu „života“ v laboratorních podmínkách, nebo abychom in vitro „izolovali“, množili, „kultivovali“ viry, pak odumřou tyto tkáň ještě rychleji, rozklad nastává rychleji.

Násilně rozebraná tkáň = buněčné kultury

Stefan Lanka: Pro laboratorní údajnou práci s buňkami se tkáň, které byly předtím odebrány z orgánů (např. nějakého fetu), silou (biochemicky pomocí trávících enzymů i mechanicky) rozebírají. Poté věří zúčastnění, že pracují s buňkami, a označují tyto násilně rozebrané tkáň jako „buněčné kultury“. Permanentně jim ale musí vši silou bránit v tom, aby znovu vzájemně nesplynuly v tkáň. Bez toho množství substancí z fetální tkáň, kvůli vysoké koncentraci celulární vody¹⁴ v ní, by tkáň in vitro a ty rozebrané tkáň odumřely ještě rychleji.

Nyní je „buňkám“ ve zkumavce během přípravy na následující „infekční experiment“ fetální sérum odejmuto. V důsledku toho se snaží tkáňové jednotky spojit ještě rychleji, než je běžné, ovšem při tomto splývání odumřou.

Údajná kultivace viru

Stefan Lanka: Toto splývání se označuje jako buněčné bujení a jako cytopatický efekt. Tento výsledek spousty násilných a šílených kroků je vykládán jako centrální důkaz „přítomnosti“, izolace, množení atd. domnělého viru. Zúčastnění pak tvrdí, že se jim kultivace viru zdařila.

K pokrytí neustále stoupající potřeby fetálního séra¹⁵, se ročně otevírají bez umrtvení 2 miliony krav, ještě v nich se otevře bez umrtvení plod, a z jeho pulzujícího srdce se odebírá fetální krev. Kdyby se k tomuto účelu plod ze zvířecí matky vyjmul, „získalo“ by se mnohem méně séra. Pokud by se narkotizovaly zvířecí matky a /nebo plody, uspíšilo by to srážlivost fetálních sér, protože narkotické látky už nelze ze séra vyloučit. Z krve získané touto cestou se vyrábí fetální sérum. Jasně, že se tady ze zistných důvodů pančuje stejně jako u vína. Kvůli úspoře nakupují laboranti výhodné sérum, o kterém všichni vědí, že je ještě víc znečištěné než to drahé. Jen pomocí těchto fetálních sér je možné vyrábět vakcíny. Ingredience těchto sér, které v žádném případě nemohou být sterilní, nám jsou implantovány formou očkovacích látek. Už dlouho mě udivuje, že se tato dobře známá skutečnost netematizuje ve frutariánských a veganských kruzích. Syrová strava i veganství se vylučuje s očkováním, se získáváním fetálních sér a s experimenty s buněčnými kulturami.

Hnilobné procesy jako fundament biologie a medicíny

Stefan Lanka: Máme tu situaci nejen ve vakcinologii, ale i v celé biologii a medicíně, že se procesy odumírání a hnutí in vitro chybně interpretují jako modely života. A to je jen jeden z mnoha bodů, proč biologové a lékaři nejsou schopni v systému, v němž od 1858 vládne paradigma buněčné patologie, činit rozumné a potřebné výpovědi o životě, zdraví, onemocnění a uzdravení.

Michael Delias: 1951/52 virologie kompletně vyvrátila a rezignovala. Proč?

Virologie dvojnásobně vyvrácena

Stefan Lanka: Ze dvou důvodů: Za prvé se udělaly kontrolní pokusy, které dokázaly, že to, co se dříve považovalo za viry (údajně nebezpečné bílkoviny, jak se to tvrdí dodnes z důvodu setrvačnosti a prokazatelně neprávem i o některých bakteriích), se uvolňuje i při rozkladu zcela zdravých organismů nebo jejich orgánů. A že v elektronovém mikroskopu nelze nic vidět a nic nalézt.

Za druhé, protože vešlo ve známost, že se bílkoviny samy nemohou rozmnožovat. Ještě do 1952 bylo centrální součástí virologie, že se nebezpečná virální bílkovina (= virus, chorobný jed) údajně může sama rozmnožovat. Ale 1952 se zjistilo, že za rozmnožování proteinů může nukleová kyselina. Od té doby platilo pro mladé chemiky vysvětlení, že viry jsou nebezpečné kousky genové substance. Tito chemici neměli ponětí o biologii, medicíně ani o faktu, že lékařská virologie už mezitím rezignovala.

Tato nevědomost se táhne až do dnešních dnů a přivedla nás ke korona-krizi. Dnešní virologové se prostě nediví, že nenacházejí žádné viry a žádné virální genomy. Taky jim nepřijde divné, že nadále, a to ve všech případech, konstruují tyto virové genomy ve své hlavě z nějakých kousíčků a prezentují to pak jako realitu.

Korona-krizi ukončíme demokraticky

Nikde v biologii ani v medicíně není tak patrné jako ve virologii, že je čistě myšlenkový konstrukt prezentován jako skutečnost. Ve chvíli, kdy to většina obyvatelstva pochopí, skončí korona-krize čistě demokratickou cestou. Proto prosím šířte toto interview místo „virů“.

Poznámkový aparát k rozhovoru

1. Cáry virů = virové fragmenty
2. Teorie buněčné patologie z roku 1858
3. Jeden z nich jsem já objevil, izoloval a charakterizoval a Günter Enderlein predikoval jejich existenci.
4. Bakteriofágy
5. DNA = centrální biomolekula chromozomů, na nichž se nacházejí informační kódy pro asi 10 % našich bílkovin, které se dříve nazývaly geny.
6. Lhostejno jakého druhu, zda výtěry, krev, hlen, sperma, tkáňový materiál atd.
7. Pokud jsou k dispozici orgány, ve kterých se koncentrují funkce, které jinak probíhají v tkáni

nebo v buňkách „jednoduchých“ organismů všude a souběžně, fungují zde zcela jiné mechanismy nitro-tělní a nitro-orgánové recyklace.

8. Genový fragment DNA
9. Raději ji nazývám jiným nazíráním nebo jednoduše biologií, v jejímž šíření se angažuji. Zdraví zde vyplývá z harmonie se sebou samým i se svým okolím.
10. Jde o terapeutku, která mimo to vyučuje čínskou medicínu.
11. Příspěvek „Virchow-Ein Strategie der Macht“ (Virchow – stratég moci) v WiPlus 05/2015, studii lze číst i online, viz:
www.wissenschaftplus.de/uploads/article/Wissenschaftplus_Mohr_Virchow.pdf
12. Tvzení o existenci ZIKA-virů se vrací zpět do roku 1947, kdy byly viry ještě definovány jinak než po 1952. Pojmenování se odvozuje od jednoho lesa v Entebbe, Ugandě, kde byly mučeny opice pro „infekční experimenty“.
13. Sekvence kratší než 22 nukleotidů (stavebních kamenů DNA/RNA) se nacházejí v každém savci, nemají s viry nic společného, a přesto se využívají ke konstruování „virálních genomů“.
14. Čili pra-substance, z níž sestáváme. Viz můj příspěvek k PÍ-vodě:
www.wissenschaftplus.de/uploads/article/MW_PI-Wasser_Lanka2.pdf a článek Michaela Deliaše v „Die Wurzel 4/19“
15. V laboratořích se už dokonce vyšlechtjuje „maso“ ke konzumaci, a sugeruje se, že je to možné bez zvířat.

Zdroj: <https://www.resetheus.org>